REPORT OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

Mr. A. Lakshminarayana Ayyar: Sir, I beg to move that the report of the Public Accounts Committee on the Audit Report and Appropriation Accounts of 1116 M. E., be taken into consideration.

The motion was put and carried.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET.

Mr. K. M. Kesavan: On a point of order, Sir. One full day is allotted for general discussion of the budget. But under the revised programme it is to be conducted to-day. It will not be.....

President: Order, order. The honourable member will kindly wait. Before we proceed to the general discussion of the budget, I wish to draw the attention of the honourable members to the general rules and the procedure which have to be observed in the discussion and debate in this House on the budget.

As you are already aware, the debate on the budget will begin to-day with a general discussion followed by the voting of demands for grants from Monday. The maximum of four days allowed under Rule 74 of the Legislative Rules has been allotted for the latter. The demands will be discussed in the order in which they appear in the printed list placed in your hands. The Demands under II—Land Revenue and Taxes on Income, and VII—Public Works Department, including Water Works and Drainage, may each be discussed for half a day, and not more than one hour will be allotted for each of the remaining demands.

For calculating the time for the voting of demands, a day will be taken as from 12 noon to 6 P. M. of which the first hour is available for questions and answers and another hour, 2 to 3 P. M., will be the lunch interval. The remaining four hours will be reckoned as a full day and two hours as half a day. If the time taken up for questions and answers is less than an hour, the remaining time will also be available to the House for the voting of demands, but such available time will not go to increase the time allotted for any one demand, and will only enable the House to reach more demands.

Honourable members of the Council are of course aware that they should discuss each demand as a whole and vote upon it as a whole without moving for the reduction of any grant or of any item in a grant. To enable the discussion of each demand in the Council it is not necessary that the members should send in any specific motion, and the Council will have the right to assent or refuse its assent to any demand when it is put to the House.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

During the general discussion no member other than the Financial Secretary will be allowed more than 15 minutes, and in the voting of demands for grants the time-limit for speeches for members will be 10 minutes. I hope honourable members will so adjust their speeches as to make it possible for a large number of their colleagues including the official members to participate in the debate.

The discussion of the budget will now proceed. Mr. Kesavan will note that four hours will be counted as a day and to-day we have more than four hours at our disposal.

Mr. M. Govindan (*Nominated*): I am happy to congratulate the Financial Secretary on the surplus budget he has presented to the House and his lucid report. I know the proposals to relieve the pressure of greater volume of purchasing power on the limited supplies of simple goods. The proposals are to levy a surcharge of 50 per cent on the rates of income tax and super tax now enforced in the State and the tax on agricultural income. These are important suggestions. The proposals are, I admit, prompted by a consummate knowledge of local conditions and environments and by foresight and statesmanship. In giving effect to these measures hardships may arise. I wish to draw the attention of the House to the fact that in calculating the agricultural income for the next year for the purpose of these increased taxations, the data available will have to be gathered primarily from interested sources and from the lower revenue subordinates. Those are the available sources of information at present, neither would it be quite safe to act upon, and therefore hardships may arise as hardships have arisen. In the case of food control also my suggestion is this. Local non-official committees may be formed of respectable persons who may help the authorities in giving the correct information on the subject. That is my suggestion in regard to this additional taxation. As for the rates fixed, they have been very wisely fixed and fixed in such a manner as not to touch the poor man at all nor make the rich man feel that there has been any heavy taxation. The rates have been fixed very wisely. The tax will be only very light on the people and there is hardly anybody who would feel that there has been an increase in taxation at all although the figures show that the income is considerable. In one part of the Financial Secretary's speech I know that Puthuval registry is prevented and therefore the income from that source may be much less than at present. I appreciate the point of view of Government in preventing Puthuval registry, but I have to bring

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to the kind notice of Government one important fact that there are many landholders and houseless classes in the State. The individual partition of Tarawads has led to many houseless people here—tenants at will who are asked to go away from the houses-have to quit their houses. The result is that they have no place to occupy even for their residence. Therefore I would recommend that the house sites may be permitted to be occupied by the landholders' classes and if the paramount policy of Government is not to register the lands in their names they may at least direct that Kuthagapattom may be given.

President : In order to avoid misapprehension it may be made clear that the Government have announced as their policy and have also issued instructions to their subordinate officers to this effect. In the case of backward communities or what may be called landholders class, if they have been occupying by way of trespass Goverament lands, tank poramboke and so forth, they will be evicted from the places they have trespassed. But they will not be evicted until some other place of residence has been found. In other words, in order to make it clear that Government will not be conniving at or condoning trespasses on Government property which they have determined to have for the time, they will be sent out from the lands occupied by the trespass. It is only after other lands are given to them that they will be sent out.

Mr. T. Krishna Pillai : I wish to know whether the concession is reserved only to backward communities.

President : The eviction will not take place until some other arrangements are made. But he will not be allowed under any guise to touch Government property, tank poramboke or public property.

Mr. M. Govindan : Representing the backward communities, I have to thank the President for the kind undertaking that when they are ejected they will be given other places to occupy and that they would not be left in the streets to roam about. But in this connection, may I point out one fact that these backward communities about whom I made representation are labourers, chiefly agricultural labourers, and that in the selection of plots for their house-sites the fact will be kept in view that the places that are selected should not be away from the agricultural sites as it would make it impossible for them to attend to their employment. That is all what I have to say with regard to land registry.

With regard to the concessional grants from the Forest Department, there was a little preference shown to the backward communities by reserving 10 per cent for their occupation. But many a well-intentioned measure failed because of the difficulties of administration. In the case of this reservation, which was meant for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

the good of these classes, the trouble was that previous notice of the particular 1/10th that has been reserved, was not given, so far as I know, and there was this other fact also that they had to compete and bid in auction this reserved portion also. If these details could have been gone into previously and some careful arrangement made, it would have been more beneficial to the backward communities. I have a complaint against the Financial Secretary for omitting a heading for the backward communities. He has dealt with certain departments and the departments are all mentioned by him but when he came to the backward communities department, a subject in which the present Government of Travancore is extremely interested, there is an omission. In fact, the Protector of Backward Communities is a sympathetic gentleman and he has been rendering very good service, with the small amount, comparatively small amount I would say, that has been budgeted for the purpose. In fact, although the Government is very sympathetic towards the backward class representation, the total sum budgeted does not bear any comparison with the sums budgeted in sister States, for instance, when the amount here works out at 5 annas per head, the amount elsewhere works out at one Rupee, Four annas per head of the total backward community population. Nothing very substantial can be achieved without a liberal contribution. We have got a surplus budget; we have got large reserves. Why should we not devote a considerable sum of about Rs. 4 lakhs or Rs. 5 lakhs for the improvement of the condition of the backward communities?

President: Does the honourable member include in this amount the cost of the hostels, of the book supply and all that?

Mr. M. Govindan: Yes, Sir Even including all that the amount comes only to that. Otherwise it will only be Rs. 45,000. It will be a lakh and odd and the total population is about 8 lakhs and odd. We should be more liberal. That is what I submit.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: May I ask the honourable member whether the backward people of this State are not less backward than in other places?

Mr. M. Govindan: It may be. I have not closely studied that question. And it may also be that in Travancore they are better off, and at any rate, there are no untouchabilities here as in some other places. All that I grant, and I am thankful to the Government for such measures. In the matter of education, for instance, the Government is rendering much help, but as I pointed out already, even this help that is being rendered by way of fee concession, etc., is not enough to attract sufficient number of backward communities children of school-going age to attend schools. For that the only remedy is compulsory education. I thought that the Director was very sympathetic when I last mentioned about compulsory education.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President: Has the honourable member made a rough calculation of the cost of education?

Mr. M. Govindan: I did. I suggested that instead of taking Travancore as a whole, experiments can be made in municipal areas. Take for instance, the Trivandrum Municipal area. A number of fellows go about illiterate. Their percentage of literacy, for which we are justly proud that we are in the forefront of educated India, is above 40%. But if we look into the details, into the percentage of literacy of the backward communities, we find that it is less than 2%. Where is the 40% literacy and the 2% literacy? What I say is this disparity must be removed. There must be a regular levelling.

President: The honourable member has five minutes more.

Mr. M. Govindan: Therefore the communities whose interests the Government is keeping in view may be helped effectively and brought on a level with the other communities in the State. That is all that I have to say with reference to the backward communities. I would not take up the time of the House. I shall follow the advice of the Chair that opportunity may be given to everybody to have his say.

Mr. James Fletcher: One question. Is the honourable member aware of the fact that a large number of men from the backward communities have gone for war service and that they are getting a good amount of money and that they are now able to stand on an equal footing with other labouring classes?

Mr. M. Govindan: I am not aware of that. I know that some have gone. It will be a positive exaggeration to say that a number has gone and that they are on a footing of equality with other classes. If we do not want to help them we can say all that. But those who are desirous of helping them will not say that.

President: Order, order. At the same time the honourable member may be aware that about 40,000 persons have gone for the labour of which roughly 40 to 50% belong to the communities in which the honourable member is interested, and that each of them gets roughly a rupee a day plus ration, plus clothing.

Mr. M. Govindan: All that is spent for purchasing sarees for the wives and for other dressing. Each one gets about two hundred rupees. He comes here with that and I know how it is all spent.

President: Remittances in the post office show that they are very substantial.

Mr. M. Govindan: There is something in that but not to any considerable extent. I thank the Financial Secretary for his

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Govindan.]

concluding wish: "It is the fervent hope and prayer that this State with its stabled resources and reserves under the gracious sway of the illustrious sovereign whose sole pre-occupation is the welfare of his subjects, may have successive years of plenty and prosperity". I congratulate the Financial Secretary and the Government of Travancore on the very successful budget that they have been able to present.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi: .....

.....

Mr. Thomas Chandy Mukkadan (*Nominated*): സർ, അസാധാരണമായ ഈ ഉർഘടപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഈ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭരണം എത്ര വിജയകരമായി സാധിക്കുവാൻ കഴിയുമോ അത്രത്തോളം വിജയകരമായി സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഒരു പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമാണു ഇന്നു അലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ബഡ്ജറ്റ് എന്നു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. ഈദൃശമായ ഒരു സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു പര്യാലോചിക്കാൻ തക്കവണ്ണം അതു ശ്രപീകരിച്ചു ഗവണ്മെൻറിനെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനു തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഐശ്വര്യം ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും സുഖകരവും സമാധാനപരവുമായ ജീവിതത്തെയാണു ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതുഎന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണെങ്കിൽ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസാമാന്യത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതി ഈ സഭയുടെ ചിന്തക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. യഥാർത്ഥമായുള്ള ദേശീയസ്ഥിതി ഇവിടെ പ്രകടമാക്കാത്ത പക്ഷം അതൊരു കൃത്യവിലോപമായിരിക്കും. യുദ്ധാരംഭം മുതൽ ആഹാരസാധനസംബന്ധമായി ഗവണ്മെൻറു കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാംതന്നെ കാര്യക്ഷമവും കാലോചിതവും അഭിനന്ദനാർഹവുമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സമ്മതിക്കാമെങ്കിലും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ ആഹാരസാധനവിതരണം തൃപ്തികരമായ അവസ്ഥയിലാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആഹാരസാധനവിതരണകാര്യത്തിൽ ചുമതലപ്പെട്ടയാളുകൾ കൃത്യബോധമില്ലാത്തതായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഗവണ്മെൻറു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിൽ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം കാര്യക്ഷമമായ രീതിയിൽ ഉൾപ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിർവഹിക്കപ്പെട്ടുന്നില്ല. മുൻസിപ്പൽ അതൃത്തികളിലും തീരപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള ആളുകളുടെ ഇടയിൽ, കഴിഞ്ഞു കാലങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെട്ട വിധത്തിൽ ആ സംപ്രദായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തേ തുടർന്നു ഏകദേശം കായ്ക്കുമമായ വിധത്തിൽ വിതരണം നടത്തപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു. ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേ വിതരണം ശരിപ്പെട്ടുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ ആഹാരസാധനം വിളയിക്കുന്നയാളുകൾ നിവസിക്കുന്നതു കുട്ടനാട്ടിലാണു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് എട്ടുപത്തുദിവസം നെല്ലരി കിട്ടാത്തയാളുകൾ ഇന്നുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമതലയുള്ള ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അതു അത്ഭുതമായി തോന്നിയേക്കാം. ആഹാരസാധനങ്ങൾ കിട്ടാത്തതുനിമിത്തം പകർച്ചവ്യാധികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അഞ്ചും, ആറും, ഏഴും മരണങ്ങൾ ഓരോ വീട്ടുകളിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം മൂലം ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതാണു. എനിക്കു ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളതു ഒരു സംഗതിമാത്രമാണു്. കുട്ടനാട്ടിലെ ചിലയാളുകൾക്കു ഇപ്പോൾ നാഴി നെല്ലുവീതം കൊടുത്തുവരുന്നു. ഒരാൾക്കു് നാഴി നെല്ലുവീതമേ വീതിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമുള്ളു എങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാൻ അവർക്കും വൈമനസ്യമില്ല. ഉള്ള വീതം എല്ലാ സ്ഥലത്തും എല്ലാവർക്കും തുല്യമായി കൊടുക്കണമെന്നു മാത്രമാണു് എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം.

സർ, അവിടത്തെ ഭരണമേധാവിത്വം കൈയേറ്റതിനു ശേഷം, അതെല്ലാം എന്തെല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാലും, ഇവിടെ പല യുക്തനപദ്ധതികളും സമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അവരും സമ്മതിക്കും. പല കുഴഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളും അവരുടെ നയതന്ത്രപരമായ ഭരണത്തിന്റെ ഫലമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പബ്ലിക്കു് സർവീസ് വകുപ്പു്, വ്യവസായീകരണവിഷയമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രോഗമനപദ്ധതികൾ, ഇതെല്ലാം അവിടത്തെ ഭരണതന്ത്രത്തിന്റെ ചില പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ്യങ്ങളായി പരിലസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ പ്രജകളിലൊരാളായ പ്രശസ്തനായ മി. വാട്ട്സിന്റെ കാലത്താണു് പള്ളിവാസൽപദ്ധതി സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നുള്ളതു ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. എന്നാൽ അങ്ങു് ഭരണമേധാവിയായി വന്നതിനുശേഷം അതിന്റെ ഗുണം മനസ്സിലാക്കി, വ്യാവസായികമായി അതുകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന നല്ല സ്ഥിതിയെ ദീർഘദർശനംചെയ്തു മൈസൂർവം കൈവരിക്കുവാൻ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളെ ഈ സഭയിലും, പുറത്തും വച്ചു് പലപ്പോഴും എടുക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ള വസ്തുത ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണു്, പള്ളിവാസൽപദ്ധതി അനാവശ്യമാണു്, സർ, സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ രാജ്യത്തിനെ മുടിക്കുന്നതിനാണു് എന്നും മറ്റും, പറഞ്ഞ ജനപ്രതിനിധികളുണ്ടു്. പള്ളിവാസലിൽ ആരംഭിച്ചു പ്രവൃത്തി ശൂന്യമാണെന്നും, അവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ടണ്ണൽ പൊട്ടിക്കുമാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

ണെന്നും പള്ളിവാസലിൽനിന്നും കാണ്ടു് എടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും പറഞ്ഞുപരത്തിയ ജനപ്രതിനിധികളും ഈ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രതിരോധാവസ്ഥയെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു്, രാജ്യത്തിൽ എണ്ണ ദുർലഭ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ എല്ലാവരും നല്ലവെളിച്ചം കാണത്തക്കവണ്ണം പള്ളിവാസൽപദ്ധതി വിജയകരമാക്കിത്തീർത്തതു് അങ്ങയുടെ ബലവത്തായ കരവും ശക്തിമത്തായ ഭരണനൈപുണ്യവും കൊണ്ടാണെന്നുള്ള വസ്തുത ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

President: I would entreat the honourable members to keep as far away as possible from the personal aspect of the matters.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തേ ഇന്നു ഭരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭരണമേധാവിയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. ദിവാൻജി അവർകൾ ആരുതന്നെയായിരുന്നാലും ഇന്നത്തെ ഗവൺമെൻറു് ഭരണത്തേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവൺവാവഹവും ആദർശപരവുമായ പല പ്രവൃത്തികളും കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

സർ, ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിരുന്നാലും തിരുവിതാംകൂറിൽ സാധിക്കേണ്ട ഒരു മഹൽകാര്യമുണ്ടു്. ഗവൺമെൻറു് ആഹാരസാധനസംഭരണം, വിതരണം മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണം ജനസാമാന്യത്തിനു രുചികരമായിട്ടല്ല ഇരിക്കുന്നതു്. കാരണം അതിനു നിയുക്തരായ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതി മാത്രമാണു്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിലെ ഇന്നത്തെ ഭരണമേധാവിയും ശക്തിയേറിയ ഗവൺമെൻറും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ രാജ്യത്തിലെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതി തടയേണ്ടതിനാണു്. ഗവൺമെൻറു് അനേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സസ്പെൻറുചെയ്യുകയും ശിക്ഷിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു് ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഗവൺമെൻറിനും, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾക്കും ജനപ്രതിനിധികൾക്കും അകമാനം ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പരമാർത്ഥമാണു് കഴിഞ്ഞകാലത്തെ നെല്ലെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചു കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ചിലരും ചെയ്ത അഴിമതി പ്രവൃത്തികൾ. മറച്ചാൽ മറയാത്ത പ്രവൃത്തികളാണു് ചില പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അക്രമികളെ എന്തുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട കർഷകന്മാരോടു് അടുത്തുനിന്നുപ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തഹശീൽദാർമാർക്കും നെല്ലെടുപ്പുകാര്യത്തിൽ ഇടപെട്ടുനടന്ന സ്പെഷ്യൽഓഫീസർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മാക്കും പർച്ചേസിംഗ് ആഫീസർമാക്കും കുറക്കാരിൽ ഒറ്റ ആളെ എ ങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാതെപോയ്ത്ത ലജ്ജാവഹമാണ്. അതു പല ദുരൂഹങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നു. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നെല്ലെ ടുപ്പ് സംബന്ധമായ അഴിമതി മാത്രമല്ല മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിലെ താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്ന കൈക്രൂലി വാങ്ങലിനെയും കണ്ടുപിടിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു പദ്ധതി കണ്ടുപിടിക്കണം. ആഹാരസാ ധനവിതരണസംബന്ധമായി തന്നേ പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും ജനങ്ങ ളുടെയിടയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളും ഗവണ്മെൻറുമായി സഹകരിക്ക കയും അധികം ആഹാരസാധനം വിളയിക്കണമെന്നുള്ള ആദർശം ജന സാമാന്യത്തിൻെറ ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനു വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളും വഴിയും പ്രചാരവും മുഖാന്തിരവും ധാരാളം പ്രച രണം നടക്കണം. ആഹാരസാധനവിതരണസംബന്ധമായി ഗവണ്മെ ൻറുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരു അനുദ്യോഗസ്ഥക മ്മറ്റി ഉണ്ടാക്കണമെന്നു മി. ഗോവിന്ദൻ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആ ആദർശം ഗവണ്മെൻറ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അനുഭ വത്തിൽ അതു കാണാൻ ഇടയായിട്ടില്ല. ഓരോ താലൂക്കിലും കമ്മിറ്റികൾ രൂപീകരിച്ചു ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞു പ്രവ ർത്തിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ മാത്രമേ ഈ വിതരണപദ്ധതി പ്രായോഗികമായും കാര്യക്ഷമമായും തീരുകയുള്ളൂ. സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് സമാധാനം നടക്കണമെന്നും അവർക്ക് അവശ്യം വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഉള്ള താണ് ഇന്നു് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൻെറ ഒരറ്റംമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരേയുള്ള പട്ടണപ്രദേശങ്ങളെ നന്നാ ക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു വലിയ സംഖ്യ ചെലവാക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിലടത്തു വിളക്കുകൾപോലുമില്ല. ഈ വസ്തുത ചീഫ് എൻജിനീയരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതാണ്. ഡിപ്പാർട്ട മെൻറുമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഉദ്യോഗം കൈവരിക്കുന്ന ഉടൻതന്നെ, അതാതു സ്ഥലങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു അതു നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടക്കണം.

ഇവിടത്തെ ഏറ്റവും വൈഷമ്യകരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ് സാമുദായികപ്രാതിനിധ്യവാദം. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അതിന് ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും ഒരു പബ്ലിക്ക് സർവീസ് കമ്മിഷണരേ നിയമി ക്കുകയും ചെയ്തു. അനുഭവത്തിൽ പബ്ലിക്ക് സർവീസ് പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് പല സമുദായങ്ങൾക്കും ഗുണമുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

ഒരു യന്ത്രത്തിൽകൂടിഎന്നവണ്ണം പബ്ലിക്ക സർവീസു കമ്മീഷണർ വേലചെയ്യുന്നതായാൽ കാര്യക്ഷമതയ്ക്ക വളരെ ഹാനി സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ മാനദണ്ഡം മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാതെ ഇപ്പോൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിയമപ്രകാരം ഡയറക്ടർ ആളുകളെ പരിശോധിച്ച് എടുക്കുന്നതായാൽ കായ്ക്ഷമതകൂടി പബ്ലിക്ക് സർവീസ് പാലിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട പബ്ലിക്ക് സർവീസ് കമ്മീഷണർ ഉദ്യോഗത്തെ നിയമനം ചെയ്യുക, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു തന്നെ ഈ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ച നിയമിക്കുവാനുള്ള അധികാരം നൽകണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. Kalloor Narayana Pillai (*Mavelikara and Tiruvalla cum Pattanamthita*): സർ, ക്ഷേതൽ ആദായം കാണിച്ചും ക്ഷേതൽ മിച്ചും വരുത്തിയും, ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറിനെ ഞാൻ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നു. എനിക്ക ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രധാനമായ പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത് ആഹാരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചാണ്. തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിൽ നിന്നും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിനകത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിനവണ്ണം വേണ്ട ശ്രമങ്ങളും ചെയ്യുകയും അതു സാധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഭക്ഷ്യസാധന ദൗർല്ലഭ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിനു ചില നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ അറിയിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായിട്ട് ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ക്ഷേതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുകയാണുവേണ്ടതു്. മരച്ചീനികൃഷി നൂറു ശതമാനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗം കൊണ്ടു കാണുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ്. പബ്ലിക്ക് ആഫീസ് കാമ്പൗണ്ടുകളിലും ക്ഷേത്രവളപ്പുകളിലും മരച്ചീനികൃഷി നടത്തണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ ദൗർല്ലഭ്യം ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇടയായതാണു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ക്ഷേതൽനെൽകൃഷി ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു കാര്യം എനിക്ക ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാനുണ്ട്. അതായതു കൃഷി സ്ഥലം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണു. എന്നാൽ റിസർവ് വനങ്ങളിലെ സ്ഥലങ്ങളും എല്ലാം വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കുവടക്കായി റോഡുകളുണ്ട്. അവയ്ക്ക് പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തായി ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. അതിന് സമീപമായി ധാരാളം റിസർവ് വനങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. കോന്നി, റാന്നി, തൊടുപുഴ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ഈ സ്ഥലങ്ങളി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലെല്ലാം ബസ്സുസവീസുകളുള്ള റോഡുകളുണ്ട്. ഇവയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശമായി ധാരാളം റിസവ്വ് വനങ്ങളുമുണ്ട്. പുനലൂരിന് നാലുമൈൽ വടക്കു, മൂവായിരം ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള കടമൺ റിസവ്വ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. വലിയകാവു എന്ന പേരോടുകൂടിയ വേറൊരു റിസവ്വ് ഉണ്ടു്. അതിനു ൪൦൦൦ ഏക്കർ വിസ്തീർണ്ണം വരും. ഈ വനങ്ങളിൽ ഉള്ള പന്നിയുടേയും മറ്റും ശല്യങ്ങൾ നിമിത്തം സമീപസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കൂടി നാശം ഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളോടു ചേർന്ന് ഉദ്യാനങ്ങൾക്കായി കിടക്കുന്ന റിസവ്വ് വനങ്ങളെ കൃഷിക്കായികൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

തേക്കു നട്ടുവളർത്തണമെന്നുള്ള കരാറിൽ റിസർവിൽ നിന്നും സ്ഥലം കൃഷിക്കു കൊടുക്കുന്ന പതിവുണ്ടു്. മീനമാസത്തോടുകൂടിയാണ് അവിടങ്ങളിൽ നെൽകൃഷി ചെയ്യുന്നതു്. ഇടവത്തിനുമുൻപു് അവിടെ തേക്കും തൈകൾ നട്ടുവളർത്തുന്നതിന് അതിന്റെ ചുറ്റും ഒരടി സമചതുരത്തിലുള്ള നെല്ലു് പിഴുതു മാറണം. അതു് മിക്കവാറും നെല്ലു് കൊയ്തെടുക്കുന്നതിനു ഒരുമാസത്തിനു മുൻപായിരിക്കും. കൃഷിക്കാർ ഇപ്രകാരം പിഴുതു മാറാത്തപക്ഷം ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ പിഴുതുകളയുകയും അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവു് കൃഷിക്കാരിൽ നിന്ന് ഈടാക്കുകയും ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം കൃഷിക്ക് വലുതായ നഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ടു്. ഇതു പരിഹരിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

പിന്നീടു് പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളതു്, നെല്ലൈടുപ്പുരീതികളെ സംബന്ധിച്ചാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മി. താമസ് ചാണ്ടിമുക്കാടൻ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇപ്പോൾ മങ്കിനു് (പതിരിനു്) പറയ്ക്ക് ഒരു രൂപാ വിലയുണ്ടു്. മുൻകാലത്തിൽ ഈ പതിർ ചാമ്പലാക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. സ്പെഷ്യൽ പാർവത്യകാരന്മാർ ഈ മങ്കു് പറയ്ക്ക് ഒരു രൂപാ വിലവച്ചു് വാങ്ങി ആയിരപ്പറനെല്ലിൽ ഇരുനൂറും മുന്നൂറും പറവീതം ഇട്ടുകലത്തി ഇളക്കിയശേഷം നല്ലനെല്ലു് അവർ എടുക്കുന്നു.

Mr. A. S. Damodaran Asan, നെല്ലൈടുത്തുകൊണ്ടു അതിനു പകരം മങ്കു് ഒരു രൂപാ വിലവച്ചു വാങ്ങിനെല്ലിന്റെ കൂടെ ചേർക്കുന്നതു് എവിടെയുള്ള സ്പെഷ്യൽ പാർവത്യകാരാണെന്നു് പറയാമോ?

Mr. Kalloor Narayana Pillai: ഒരു മൂന്നു ദിവസം മുൻപു ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വരുമ്പോൾ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ ഒരു ദേശത്തുവച്ചു് അവിടെയുള്ളവർ ഈ സങ്കടം പറയുകയുണ്ടായി.

Mr. A. S. Damodaran Asan: അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു് എവിടെയുള്ള പാർവത്യകാരാണെന്നു പറയാമോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kalloor Narayana Pillai : കന്നത്തൂർ താലൂക്കിലുള്ള ഒരു പാർവത്യകാരാണെന്നറിയാം. ഞാൻ റേഷൻ കാർഡനുസരിച്ച് നെല്ലുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയ ഒരാളുടെ രണ്ടിടങ്ങഴി നെല്ല് വാങ്ങി പരിശോധിച്ചതിൽ ഇരുന്നാഴി പതിരുണ്ടായിരുന്നു.

Mr. K. K. Kuruvilla : (*Mavelikara and Tiruvalla* cum *Pathanamthitta*) മേൽപ്പാടം പാർവത്യകാരാണ് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്.

Mr. Kalloor Narayana Pillai: അത് ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സ്ഥലം തന്നെയാണ്. ഇങ്ങനെ നെല്ലിൽ പതിർ ചേർക്കുന്നതിനെ കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കാം. അതായത് പതിരില്ലാതെ നല്ല നെല്ലായി ശേഖരിക്കുന്നതിന് ആദ്യമായി ഏർപ്പാടുചെയ്കയും, അപ്രകാരം ശേഖരിച്ചതിൽ പിന്നീട് വിതരണത്തിനു മുൻപായി തഹശീൽദാർ സ്ഥലത്തുചെന്ന് ഫ ൦ ൦ പറ നെല്ല് വീതം വീതിച്ചശേഷം അതിൽനിന്നും പത്തു പറ വീതം എടുത്തു പാറിച്ച് പരിശോധിച്ചാൽ അതിൽ പതിരുണ്ടെങ്കിൽ സ്പെഷ്യൽ പാർവത്യകാരന്മാരെ ശരിയായി ശിക്ഷിക്കണം.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്, സെറിൽമെൻറു പാട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇതനുസരിച്ച് നെല്ലിടുക്കുന്നതിൽ ആർക്കും പരാതിക്ക് അവകാശമില്ല. എന്നാൽ ഏക്കറേജനുസരിച്ച് നെല്ലിടുക്കുക എന്ന പഴയ സമ്പ്രദായം വാസ്തവത്തിൽ കുറെ വിഷമകരമായിരുന്നു. ഈ സെറിൽമെൻറുപാട്ടം അനുസരിച്ച് നെല്ലിടുക്കുന്നതിൽ വലിയ അക്രമമൊന്നുംതന്നെ സംഭവിക്കാനിടയില്ല. എന്നാൽ പാർവത്യകാരന്മാർ നെല്ല് അളന്നെടുക്കുന്ന രീതികളിൽ മാത്രമേ വിഷമമുണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ളൂ. അവരുടെ അളവ് രണ്ടുവിധത്തിലാണ്. അളന്നു എടുക്കുന്ന രീതിക്കും രണ്ടാമതു തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ അളക്കുന്ന രീതിക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. പറകോൽ കുലുക്കി നെല്ല് ഉയർത്തിത്തട്ടി അളക്കുന്ന പക്ഷം പത്തുപറയ്ക്ക് ഒരു പറനെല്ലെങ്കിലും കൂടുതൽ വരുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനാൽ ഈ അളവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യത്തിൽ അവരെ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇനിയുള്ള പ്രസ്താവിക്കുവാനുള്ളത്, മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾക്ക് ഉള്ളിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും, ഒരു തോടിന്റെയോ റോഡിന്റെയോ വ്യത്യാസം കൊണ്ടുമാത്രം മുൻസിപ്പാലിറ്റിക്ക് വെളിയിൽ താമസമായി പോയിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കും അരിവിതരണം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചാണ്. മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തിക്കുള്ളിലുള്ളവർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ധാരാളം അരിയും നെല്ലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുക്കുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ മുനിസിപ്പൽ അതിരുകടന്ന താമസിക്കുന്നവക്കു കിട്ടുന്ന റേഷൻ വളരെ കുറവാണു്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ സ്വന്തമായിത്തന്നെ അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ട നെല്ലുള്ളവർ ധാരാളം ഉണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള പലരേയും എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. അവർ ഈ റേഷൻ പ്രകാരം കിട്ടുന്ന അരി വാങ്ങി വിറ്റിട്ടു് പരിപ്പു്, പയറു്, മുളകു് മുതലായ സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു. അതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ആവശ്യത്തിനു സ്വന്തമായി നെല്ലു ഉള്ളവരാണെന്നുകണ്ടാൽ അവർക്കു റേഷൻപ്രകാരമുള്ള അരിയോ നെല്ലോ കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

പിന്നീടു ഒന്നു പ്രസ്താവിക്കാനുള്ളതു്, ഇതിലേക്കായി ഏർപ്പെട്ടത്തീട്ടുള്ള കമ്മറിക്കളെ സംബന്ധിച്ചാണു്. തലൂക്കുകമ്മറിയെന്നും, പകുതികമ്മറിയെന്നും, കരക്കമ്മറിയെന്നും മറ്റും പലകമ്മറിക്കളുണ്ടു. ഈ പകുതികമ്മറിക്കളും കരക്കമ്മറിക്കളും പാർവത്യകാരന്മാരുടെ അധീനതയിലാണു. അവർ അതാതുപകുതികളിൽ അവക്കിഷ്ടമുള്ള ഏതാനും ചിലരുടെ പേരുകൾ നിർദ്ദേശിച്ചയച്ചു് ആണു് കമ്മറിക്കൾ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ പാർവത്യകാരന്മാരുടെ ഇഷ്ടംപോലെനടക്കുമെന്നുള്ളതല്ലാതെ ഈകമ്മറികൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഡിവിഷൻകമ്മറിക്കളുമുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കമ്മറിയിൽ ഞാനും ഒരു മെമ്പറാണു്. ആ ഡിവിഷൻകമ്മറിയിൽ എന്നെ മെമ്പറാക്കിയശേഷം ഒരൊറ്റമീറ്റിംഗു മാത്രമേ ഇതേവരെ നടന്നിട്ടുള്ളു. ഇപ്പോഴുള്ള കമ്മറിക്കൾ മാസത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും മീറ്റിംഗു കൂടേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. ഇങ്ങനെ മീറ്റിംഗുകൾ കൂടി ആലോചിച്ചു് ആകമ്മറിയിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന രീതിയിൽ മാത്രമേ വിതരണം നിർവഹിക്കാൻ പാടുള്ളു. ഞാൻ ഇതുയും സംഗതികൾ മാത്രം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊള്ളുന്നു.

Mr. T. W. U. Park (*Travancore Planters*): Sir, to my mind the Financial Secretary's speech in introducing the budget and to some extent the budget itself deals with three salient features—inflation, taxation and food situation. As far as inflation and food situation are concerned, the Government are entitled to our appreciation for their efforts. As far as the problem of taxation is concerned, I am a very humble tax-payer myself. But that does not mean that I am reluctant to pay my just dues. Like any of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. W. U. Park.]

general tax-payers I am also willing to pay my just dues. But the doubt is this. The Financial Secretary is rather optimistic that he can eliminate this inflation tendency by taxation. He hopes to reduce and perhaps eliminate inflation. I think that is very optimistic.

President: The honourable member will no doubt perceive that the checking of inflation involves many measures, extra-taxation, savings or rather non-existence of such savings; and such methods of compulsory savings by enabling as much money to be put into war loans or proper industrial enterprises as would prevent speculation, share-pushing, formation of new and mushroom companies and so forth. It was not within the province of the Financial Secretary at that time to point out what are the proposals in this connection. But honourable members can be sure that the Government are considering all these things in a preliminary manner. For instance a large portion of our moneys has been invested in war bonds, defence bonds and in the British Government war loans. Secondly, it is proposed that as much money goes into industrial concerns as possible. We are hoping in the course of a week to start a company with a capital of one crore of rupees for the purpose of fertilizers and manures. Very soon another company, a very big industrial concern with a capital of 75 lakhs, will be floated. Government have promised to take a very big share in those companies. This money will therefore be kept available for circulation. In the case of inflation, a small State like Travancore cannot by itself check it. With paper currency at the rate at which it is brought into existence, it is impossible to eradicate inflation. Unless each territory or each unit tries to do something in that direction the first step cannot be taken. I am making these observations because the honourable member is a person with personal knowledge of industry and trade. The question of agricultural income tax or any other income tax is not taken up as an end in itself. When inflationary tendencies exist that would be done. The moment deflation starts all these steps will have to be retraced.

Mr. T. W. U. Park: Thank you, Sir. In the Financial Secretary's speech he laid undue stress on taxation and increase on taxation.

President: But after all it is only nine lakhs of rupees by taxation. How can we prevent inflation with this nine lakhs?

Mr. T. W. U. Park: That is my point, Sir. It is a tax on individuals as opposed to companies. It is a tax for 2,600 and odd people that will pay an additional taxation of about 3⅛ lakhs or Rs. 135 a head. It is getting nowhere. This, after all, should be on a much broader basis. I am apprehensive that the imposition of this tax might reduce the level of income below which it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cannot be reduced. I would suggest that the whole income be taken as the property of Government and returned 4 or 5 years after the war as it is proposed to do in England. But I am particularly glad to hear of the proposal for investment. Because, looking at the Balance Sheet as foreseen by the Financial Secretary at the end of 1119, I find that all surplus of two years has been invested under the Post-war Reconstruction Fund. The Reserve Fund was not invested.

President: At present the honourable member will realise that about two crores of rupees have to be kept in our hands as a kind of fluid reserve. We do not know when we would be called upon to pay for bajra from the Punjab (20 lakhs of rupees), and wheat from elsewhere. We cannot get our rice, because the Central Government cannot send us rice. We might have to purchase wheat from the United Provinces or from any other place. So, we have to spend two crores of rupees in purchasing foodgrains. No portion of our money can be invested. It must be kept in a fluid state, because whenever we can get foodgrains we must get it. We have therefore to keep up 2 or $2\frac{1}{2}$ crores of rupees. We do not know when we shall have to spend the whole amount.

Mr. T. W. U. Park: I shall deal with the point on which I am more well equipped. There will be income tax more on individuals drawing salaries. In 1116 the income-tax payers had to pay within two months of the opening of the New Year the difference between what they have paid and what will be due in 1116, by monthly deductions in their salaries. Representations were made to Government but Government did not see its way to make any alteration. This is a very big matter and unless the Government is good enough to make special exemption, what is going to happen is this. An individual has to pay an income-tax of three-fourth of a chuckram per rupee of his salary at existing rates. Now he will be presented with a demand for 50 per cent extra from the 1st Chingom 1119 at the new rates. In other words, within one full year he would have to pay 100 per cent more. I think that the members of the House.....

President: We are considering the position in regard to this matter in British India.

Mr. T. W. U. Park: Thank you, Sir. May I draw the attention of the Financial Secretary to income-tax elsewhere, to the Income Tax Act of 1943 which categorically exempts these cases. I do trust that the Government will sympathetically consider this point.

Now, as regards agricultural income-tax, assuming that extension of agricultural income-tax no longer depends upon agriculture, assuming the preferential as opposed to ordinary income taxes,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. W. U. Park]

my point is that this will go below Rs. 5,000, below which it is stated that no income-tax will be paid. It seems to me that the small person, small trader and the small salaried man on an annual salary up to Rs. 5,000 should be in the best position to come with agricultural labour. I honestly cannot say why the difference is there. I am in favour of increasing this taxation.

As far-as food is concerned, I mentioned before that our Government have done every thing in their power under difficult conditions to secure food to the people. From time to time appeals have to be made to the people for increasing the area for food cultivation. It would have been thought that in their own interest they would have done so. But unfortunately there have been limitations. There has been some shortage of labour and in addition there has been shortage of food to feed the labour.

President: We have been endeavouring to press on the attention of the Government of India and the various Committees the importance—practically equal to all essential services—of those plantations which are working for essential services in this State. Unless you are angry and exhibit your anger you shall not get what you need. I have no objection to your getting angry.

Mr. T. W. U. Park: Unfortunately some of the cultivation was spoiled by wild pigs. It would not be impossible for the Agricultural Department and the Industries Department to enter into food production campaign on their own behalf. They have the skill and knowledge and I am sure if everybody had opened up 10,000 acres of grass-land under hill paddy it would have been much today. As I suggest it is not too late for the next season to open up areas on the hill sides.

Mr. K. K. Kuravilla: I appreciate the speech of the Financial Secretary and of the Head of the administration. I heard the speeches and also read afterwards, the speech of the Dewan-President explaining the objective which the Government have before them for 1119. It is a matter of great joy for all of us that the Financial Secretary has presented a surplus budget for 1119. But a budget should be judged, to my mind, not by the amount which it has secured for the year as surplus, but by the way in which that money is to be spent for the good of the people of the State. Well, I am sure, that all my friends have never hesitated to represent things before the Dewan and the House and we have not hesitated to speak about them when we are sure of the facts. I am sure I can present certain facts, and I know that the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

present President wil llet me have the freedom to express what I feel. I have found the Government responsive to all legitimate demands of the people. With this assurance, and with the freedom that I have always enjoyed, I propose to discuss before this House how far the great problems which we are facing now are met by this budget. I am taking, as the basis of my speech, the two speeches that are presented to us.

The Financial Secretary has said that the most important and crying problem of the day is our food problem. The President, in the course of his speech, said that England concentrated her attention on food production; and by 1943 she produced ¾ of her needs in the matter of food. We want to analyse how far provision has been made and how far the departmental heads carry out this great objective that has been placed before us. As I understand from the papers, the Conservator of Forests, in another place, has said that 19,000 acres have been reserved for paddy cultivation, out of which only 6,000 have been utilized. I am surprised at it. It is not because there are not enough men who are willing to take up this responsibility of cultivating the lands. In fact, there are people who have asked why the Government is restricting the cultivable area to 6,000 acres. It is really a matter of great surprise to me. I also understand that, out of this 6,000 acres, only 50 per cent has been really under successful cultivation. I will not be surprised if the Dewan is flooded with petitions that Government should give more encouragement to this attempt of opening up lands for cultivation. We want to know why these acres have not been cultivated, and why out of these 6,000 acres, a fairly good portion has not been cultivated.

Take again the case of manure, a very important and necessary thing for cultivation. It has been stated by the Director of Agriculture that depots have been opened in different parts of the country. But in the central parts of the State, we do not get sufficient manure that we want. I have sent for manure. We occasionally get half a maund or one maund but not more than that. What I would, therefore, request Government is that a far larger amount should be allotted for the development of cultivation, and for the procurement of manure in sufficient quantities.

We expect the subordinate officers of Government to help us, not for exploitation, but for the development of cultivation so as to meet the demands of the situation. We expected them to be with us at this time, but in spite of that we are finding ourselves to be what we are. I make the same complaint about the Agricultural

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Kuruvilla.]

Department. It was only this morning that I asked the Director of Agriculture whether he gets any reports from Agricultural officers. He said that the Divisional officer gets those reports. I wish the Government had some method by which the local man also sees the report. These officers must be checked and checked effectively. I expected that by this time the Agricultural Inspectors should have encouraged people and given them help. It is not because they are unwilling to do it, but it is because they have not the facilities to do so.

I had a bundle of papers which I showed the Chief Engineer this morning about the need of irrigation in several parts of Travancore. More manure and better irrigational facilities are the two essentials that we need for the production of food. I realise the very clear statement the Dewan-President made two years ago, that Travancore must be self-sufficient. I shall not be doing my duty towards the Dewan and the country if I do not say that there is a great deal of dissatisfaction and discontent as to the way in which distribution of rice and paddy is being conducted. I am taking the figures from a taluk where there is a Tahsildar, about whose work there is general approval. I am taking the figures from that taluk because people have no complaint against the Tahsildar. I mean the Tiruvalla taluk. The allotment for Edavom of this year was 1,500 bags of rice. For the first two weeks, the allotment was 1,000 bags of rice and for the other two weeks, 10,000 paras of paddy. For the first week in Karkadagom, we were given 15,850 paras of paddy and for the second week, 17,400 paras. Out of these 17,400 paras of paddy, 6 583 paras are reserved for Government servants, and 2,800 or 3,100 paras for private institutions. So, out of the total allotment, there remains only 7,400 paras to be distributed among the people of 26 pakuthies with a population of 3,35,000, and out of these 3,35,000, nearly 3,00,500 depend on Government supply. Therefore nearly rather more than 3 lakhs of people have to be supported by less than 50 per cent of the total allotment sent to that taluk: There is no wonder, therefore, that there is discontent in that area. The plea that is heard is that the Government servants should be supported necessarily because they belong to the essential service. When the boat is going to sink should they be the first to get into the life-boats leaving the other passengers to be drowned? If the people are suffering and starving, I should think that the Government servants should be the first to share with the people their sufferings. The greater difficulty is that we find disparity in the amounts allotted even between people who are doing the same kind of work. I would not be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

surprised if there are not several petitions awaiting the Dewan-President from these people. In this connection, I remember a story which I have read. There was an unjust judge before whom an unfortunate widow made appeals again and again and he granted her the request. I am appealing to just judges. The plight of grant-in-aid teachers is very sorrowful. A teacher in a grant-in-aid school gets only Rs. 8 a month when a Government teacher gets Rs. 15 a month for the same kind of work. I have read from the papers in another place that observations have been made about the managers of these schools. Granting that they are so, the Government and the managers both should not try to make the position of the teacher who gets Rs 8, worse. Suppose the managers are mis-behaving and taking advantage of the poor man's position, but that is no reason why the Government should also take the same attitude. By all means, the managers should suffer, but why these poor teachers ? Therefore, Sir, any unsatisfactory distinction between Government servants and others should be discouraged. I plead, Sir, that Government servants are not the only people who look after the welfare of the State and are careful of the prestige of the State. I shall be very sorry if the Tahsildar of my taluk should come and tell me that I am less interested in the welfare of the people of that taluk and that I am less interested in keeping up the practice of the Government than he is. Therefore, I plead that in the matter of distribution, a different method should be adopted.

The next important thing that I should like to touch upon is the new method of taxation. I appreciate the suggestions that have been made. I made some enquiries about it and my only doubt is whether double taxation is justifiable. At present the land is taxed and produce of the land is also taxed.

President : I may inform you that the Madras Government have levied fresh taxation on these lines and the Bombay Government have told the Government of India that it is contemplating a similar legislation. It is highly desirable that we should fall in line with those provinces.

Mr. K. K. Kuruvilla: That has been referred to in the speech also. What I feel is that taxation on lands should be abolished entirely and the tax levied only on the produce of the land. Whatever that be, a number of questions are being asked in the country, and when the Government make a final decision, I hope they will consult some of the intelligent people in the country who have made a scientific study of the land problems and taxation. I do not at all care whether the representatives of the Legislature are consulted or not. I am not at all particular that the Legislature

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Kuruvilla.]

should have its say in the matter. I am only particular that men who are interested and who have studied these problems should be consulted.

Mr. K. G. Kunjukrishna Pillai (*Legal Remembrancer*): Sir, is it pardonable to say that 'I do not care at all what the Legislature has to say' ?

President: Quite all right. (*Laughter.*)

Mr. K. K. Kuruvilla: I have only three minutes more: so I must hurry on.

President: But the hurry must be prompt and that is another reason why the honourable member should finish.

Mr. K. K. Kuruvilla: You have allowed Mr. Govindan ten minutes more. I beg two minutes more to speak.

I want to speak about beggar relief in this country. No man is above criticism and invariably I have found that people who make the worst criticisms are those who have bestowed the least attention on these matters. I am pretty sure these people have never even seen these centres. What I have to say is this. Though we requested, two years ago, that through your sympathy we should have a legislation for this, we have not had that on our Statute Book. I find in the newspapers that an Act for the prevention of beggary has been passed in the Hyderabad State. We find the same thing done in Bengal, where the Governor of Bengal has given an ordinance to give the necessary sanction for the legislation.

> "His Excellency the Governor has promulgated the ordinance called the Bengal Vagrancy Ordinance... ... ...

The Government which have given their support to Vanchi Annadana Fund and to relief centres in Shertallai and Kottayam will render the signal service of putting such activities on a permanent basis.

Something has been done, something has been achieved. Thank God, we have got a surplus budget, and decent reserves to fall back. A few more lakhs of rupees should be spent for the poor people and for our poor children already in our schools. There has been a fairly decent collection in the Vanchi Annadana Fund. I hope there will be steady progress in the line (President's Bell.)

Mr. James Fletcher (*Kalkulam, Vilavankod cum Neyyattinkara*): With the permission of the President, I wish to move an urgent motion before we rise for lunch. The motion is to this effect, *viz.*, "This House being of the opinion that the attacks levelled against the representative character of the House and against the Head of the Administration in the speech of Mr.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Kochikal P. Balakrishnan Tampi are unjustified and malicious, resolves that his speech may be expunged from the official records of the proceedings of the house".

President: Order, order. This, in effect, amounts to a vote of censure on an honourable member of this House. I have had no time to consult precedents, but I believe it is in order provided that the matter is properly expressed. I think the expressions are quite in order, but in order that honourable members may not be taken by surprise I take the House's permission, because it concerns me and I do not wish to take any steps which have not got the complete approval and concurrence of the House. Is the House willing to discuss such a motion?

The House agreed to discuss the motion.

It was decided that the motion may be discussed at 4 o'clock.

The House rose for lunch at 2-20 P. M. and re-assembled at 3 P. M. with Mr. K. K. Kuruvilla, Chairman, presiding.

Mr. T. K. Kittan (*Vaikom, Kottayam and Changanacherry cum Peermade*): സർ, ഫ ഫ ഫൻ-ാമാണ്ട് മൂന്നകോടിഎൺപത്തിയഞ്ച രലക്ഷം രൂപാ മുതലെടുപ്പുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷെ അതു നാലുകോടിയായി വർദ്ധിച്ചേക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ഞവർകൾ ഇവിടെ ദിവാൻജിയായി വന്നതു ഫ ഫ ഫന-ാമാണ്ടു് ആണു്. അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ മുതലെടുപ്പു് രണ്ടരക്കോടിരൂപാ മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്നു് അതു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു് ഞാൻ മുൻപു് പറഞ്ഞ കണക്കിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇത്രയധികം മുതലെടുപ്പു് വർദ്ധിച്ചതു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്താണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടോ നമ്മുടെ ഭാഗ്യം കൊണ്ടോ ഏതായാലും ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പണം ധാരാളമുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പണമെല്ലാം തിരുവിതാംകൂറിൽതന്നെ ഉണ്ടു്. അതും എങ്ങും കൊണ്ടുപോയിട്ടില്ല. അതിൽ നമുക്കു വേണ്ടുവോളം സന്തോഷിക്കുകയും കൂടുതൽ മുതലെടുപ്പുണ്ടാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യയും ജനങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്ന പണത്തിന്റെ സംഖ്യ തിട്ടപ്പെടുത്തിയാൽ എത്രകോടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ പണം എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ മനുഷ്യർ കോടിനടന്നു് ലഹളകൂട്ടുകയാണു ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. K. Kittan.]

ഏതെങ്കിലും ഒരു രജിസ്റ്റർകച്ചേരിയിലെ കണക്കു പരിശോധിച്ചാൽ തീർച്ചയായും പണത്തിന്റെ കൊഴപ്പു എങ്ങനെയിരിക്കുന്നവെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഈയിടെ ഒരാൾ മറ്റൊരാളോട് "എന്തിനാണ് ഇത്രയധികം വിലകൊടുത്തു ഭൂമിവാങ്ങുന്നതെ"ന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാളുടെ മറുപടി "ഇതെല്ലാം കടലാസു രൂപയാണ്; അതുകൊണ്ടു മണ്ണിൽ കിടക്കട്ടെ" എന്നായിരുന്നു. ഒരു വലിയ ചോദ്യം, ഒരു ചെറിയ സമാധാനം. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതി. എന്നാൽ മുതലെടുപ്പ് വർദ്ധിച്ചതുപോലെതന്നെ ചെലവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ക്ഷാമവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇല്ല എന്ന ബുദ്ധിമുട്ട് വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വരവും വർദ്ധിച്ചു, ചെലവും വർദ്ധിച്ചു, സുഖവും വർദ്ധിച്ചു, ദുഃഖവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. സുഖവും ദുഃഖവുമായി ഒരു വലിയ പോരാട്ടമാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതു്. വരവുചെലവുകണക്കു കിട്ടിയാൽ ഉടൻ സാധാരണയായി നോക്കാറുള്ളതു വരവെത്രയാണ്, ചെലവെത്രയാണ്, എന്നാണ്. അതു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ നോക്കിയതിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷം രൂപാ അടുത്തവർഷത്തേക്കു വരവുണ്ടാകും എന്നുകാണുന്നു. അതിന്റെ നേരെ നോക്കിയാൽ ഇത്രയുംതന്നെ ഒരു സംഖ്യ ചെലവെന്നും കാണും. എന്നാൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് സ്പീച്ചിൻ-ാംപേജിൽ ചെലവു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു നമ്മുടെ ലക്ഷം രൂപാ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ സംഖ്യ ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നില്ല. വരവിന്റെ നേരെ ആ സംഖ്യയാണ് ഇടേണ്ടതു്. മേലാൽ ഇങ്ങനെ വരാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. വരവിന്റെ നേരെ ചെലവും കാണിക്കണം.

ഇവിടെ ഇപ്പോൾആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവലിയപ്രശ്നം ആഹാരസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. കൃഷിചെയ്യുന്നു മറുവിധത്തിലും പുറത്തുനിന്നു കിട്ടാവുന്നിടത്തോളംവാങ്ങിച്ചും ആഹാരസാധനങ്ങൾ സംഭരിച്ചു് എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യത്തക്കവിധത്തിലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമായി നിർവഹിക്കാനുള്ളതു്. ശ്രീമാൻ കെ. കെ. കുറുവിള അവർകൾ ഒരു താലൂക്കിലെ കണക്കു ഉദ്ധരിച്ചു് പ്രസംഗിക്കയുണ്ടായല്ലോ. ഇതു തന്നെയാണ് മറ്റു താലൂക്കുകളിലേയും സ്ഥിതി. സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്കു് ധാരാളം അരിയും മറ്റും കിട്ടുന്നുവെന്നും മുനിസിപ്പൽ അതിർത്തികളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു് ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരേക്കാൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കൂടുതൽ കിട്ടുന്നവെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അങ്ങനെ വരാതെ ഇവിടെ ഉള്ളവരെല്ലാം ഈ രാജ്യത്തെ പ്രജകളാണെന്നു കരുതി എല്ലാവർക്കും ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഒരുപോലെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇവിടെ കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പല പ്രവൃത്തികളും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരിഞ്ചു തറപോലും കൃഷി ചെയ്യാതെ ഇടരുതെന്നു കഴിഞ്ഞതവണ മുതൽതന്നെ വ്യവസ്ഥയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നിടത്തെല്ലാം കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടി വേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്യേണ്ടതാണു. ഇപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി കപ്പകൃഷി ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഈയാണ്ടിൽ കപ്പകൃഷി നൂറു ശതമാനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് സന്തോഷകരമാണ്. കോട്ടയത്തു് ഒരു റാത്തൽ മരച്ചീനിക്കു് ഇപ്പോൾ ഒരണ വിലയുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഉണക്ക കപ്പയ്ക്കു് നാലരയോ നാലേമുക്കാലോ ചക്രം വിലയുണ്ട്. അരി കിട്ടാൻ വിഷമമാണെങ്കിൽ അതിനുപകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു് കപ്പയാണു്. ഇപ്രകാരം വിലകൂടിക്കിടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കപ്പപോലും വാങ്ങാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ സാധുക്കൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇതിലേക്കു് എനിക്കു് ഒരു നിർദ്ദേശം പറയാനുള്ളതു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഒരു ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്തെങ്കിലും കപ്പകൃഷി ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു്. ഗവണ്മെൻറുവക കപ്പകൃഷിത്തോട്ടം എന്നു അതിനു പേരു നാമകരണം. അങ്ങനെയായാൽ കപ്പയുടെ മുഴുവൻസ്റ്റോക്കും ഗവണ്മെൻറിൻെറ അധീനതയിലെടുത്തു വില നിയന്ത്രിച്ചു് വിതരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. കൊച്ചിയിൽ ഇപ്രകാരം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കപ്പകൃഷി ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞു. അവർ അതിനു പറയുന്നതു് കാട്ടുകൃഷി എന്നാണു്. കൊച്ചി ഒരു ചെറിയ രാജ്യമാണു്. എന്നാൽ നമുക്കു് വളരെ റിസർവ് വനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. നാലായിരത്തഞ്ഞൂറു ച. മൈൽ ഭൂമി നമുക്കു് റിസർവ് വനമായി കിടപ്പുണ്ടു്. അതു മുഴുവൻ ഈ വിഷമസന്ധിയിൽ വനമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഇരിക്കണമെന്നില്ല. ചെറിയ കുറ്റിക്കാടുകളും പുൽതകിടികളും മൈതാനങ്ങളും വെട്ടിത്തെളിച്ചു കൃഷിചെയ്താൽ അതൊരു വലിയ കാര്യവും നേട്ടവുമായിരിക്കും.

അടുത്തതായി ഇവിടത്തെ ഗ്രാൻറ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സങ്കടസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. അവർ സംഖ്യയിൽ വളരെയധികമുണ്ടു്. ഇന്നു് അരിയും മറ്റാഹാരസാധന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. K. Kitten.]

അളും ലഭിക്കാതെ അവർ പലവിധത്തിൽ കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ ഈ സഭയിലെ എല്ലാ മെമ്പറന്മാരും അവർക്ക് ക്ഷാമപ്പടി കൊടുക്കണമെന്നു പല പ്രാവശ്യവുംപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും യാതൊരു നടപടികളും എടുത്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഈ വർഷമെങ്കിലും അവർക്ക് ക്ഷാമപ്പടി കൊടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈയാണ്ടിൽ വളരെ പണം ഗവണ്മെൻറിലേക്ക് മിച്ചമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ന്യൂനത പരിഹരിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറിനു യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഫ ഫ ഫ വ-ൽ സകല കണക്കിലും കഴിച്ച് എൺപതുലക്ഷത്തി എൺപത്തിനാലായിരംരൂപാ യുദ്ധാനന്തര പുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതായി കണക്കു കാണുന്നു. ഫ ഫ ഫ ൻ-ലും അതുപോലെ, ഒരു വലിയ സംഖ്യ യുദ്ധാനന്തരപുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടിനീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോഴത്തെ വിഷമതകൾപരിഹരിച്ചതിന്റെ ശേഷമല്ലേ യുദ്ധാനന്തരസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി നാം ആലോചിക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ട് ഈ യുദ്ധകാലത്തുതന്നെ അതിൽനിന്നും കുറെ പണം എടുത്തു സാധുക്കളെരക്ഷിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നെനിക്കൊരുപേക്ഷയുള്ളതു്. ഭരണച്ചെലവുകൾക്ക് ഫ ഫ ഫ ന മുതൽ നാളിതുവരെ ഒരുരീതി തുടർച്ചയായി കൈക്കൊണ്ടുപോരുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതായതു് തലേ വർഷത്തെ കണക്കു നോക്കി പിറേറവർഷത്തെ കണക്ക് ഉണ്ടാക്കുകയാണു് ചെയ്തുവരുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് പട്ടിണി കിടക്കുന്നവരെ എങ്ങനെയെങ്കിലും രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ളതാണു്. അതിനുവേണ്ടി കൃഷിസൌകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ച് ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ഒരേ രീതിയിൽ വിതരണം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഫ ഫ ഫ ൻ-ൽ ഒരു സ്കീം തയ്യാറാക്കണം. എവിടെ അതു പ്രസംഗിച്ചാലും ആഹാരസാധനത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രധാനമായി പറയുന്നതു് അങ്ങനെയായാൽ സംഗതികളെല്ലാം ഏതാണ്ടു് ശരിക്കു നടക്കുമെന്നു ഞാൻപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതുയും പ്രാസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. A. Easwara Pillai (*Kottarakara and Pathanapuram cum Shencotta*) : Sir, I congratulate the Financial Secretary for having presented a surplus budget. The Government also deserves to be congratulated for augumenting the revenue of the State to the extent of four crores of rupees. It is really gratifying to note that this unprecedented figure is reached without recourse to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

any heavy increase in taxation. The new measures proposed are only two a tax on the agricultural income and an increase in the Anchal rates. The total amount expected by this additional taxation is only about 15 lakhs of rupees. A tax on agricultural income, beyond the limits of Rs. 5,000 is certainly justifiable, especially in view of the fact that the ultimate object of Government is to abolish land tax. Considering the cost of paper and printing, enhancement in the price of Anchal cards and covers is also desirable. But the rate proposed seems to be a little bit too high.

Mr. T. W. U. Park: I question. What is the maximum rate of increase in the Anchal cards and covers?

Mr. A. Easwara Pillai: The Financial Secretary will answer that point.

Mr. A. Lakshminarayana Ayyar: The price of Anchal cards and covers is fixed at 8 cash and 1 chuckram, respectively.

Mr. A. Easwara Pillai: It is only moderate then. There is a talk outside that the rates are going to be 1 chuckram for a card and 1½ chuckrams for a cover. If that were so, there is some cause for complaint.

The bulk of the excess revenue is expected to be realised from excise, customs, salt, stamps and forests. The Financial Secretary has rightly observed that this increase is due to the war situation. It is a matter of great gratification that the budget does not disclose any tendency for frittering away the expanded resources of the State on schemes of temporary utility or in multiplication of jobs. The Government have wisely decided to expend this excess revenue on post-war rehabilitation purposes. In this connection, I wish to state a few words on post-war reconstruction.

Though we are not actually living in the war zone and though we are not constantly in fear of bombardment and bombing, yet the repercussions of war are keenly felt by us than the people who are actually in such places. The devastations of war are certainly most intolerable and unbearable. But when compared with the post-war reactions, they are nothing. The problems of demobilised men, deflated currency, and dislocated business will crowd in and demand immediate solutions. The situation will be further intensified if the war ends abruptly as some eminent war correspondents observed. Thanks to the Government for anticipating the impending troubles and prudently providing a fund for the post-war reconstruction purposes. But it must be remembered that the creation of a fund, however valuable, will not help us much. At the most it may serve as a first step. I request Government that they must be ready with a plan and programme drawn up and made ready for starting some basic industries, productive public works, and also public utility undertakings. No important work can

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. Easwara Pillai.]

be undertaken without long and careful preparation. I would clarify my position by giving an instance. Government seems to have an idea to improve the waterways of our State. Does it not require a sufficiently long period of time for making the preliminary operations such as surveying, acquiring sites, etc. ? This is the case with all other important works. Therefore, I request Government to appoint a committee of experts or they may authorise the Economic Development Board which consists of experts also, for formulating a very comprehensive scheme for the post-war reconstruction. I also wish to bring home to Government that in spite of their anxious efforts to cater to the needs of the poor people of the State, thousands of them are not in a position to procure their absolute necessities of life. Many persons are actually starving and some are dying of hunger and pestilence. It should be admitted that there is a plethora of money in the State, but on account of heartless, anti-social activities of capitalistic men, the prices of unavoidable articles have risen so high that ordinary man and woman could not purchase them with their slender resources. Therefore, Government must step in and alleviate the distress of these suffering people. This can be done by opening Fair Price Depots. Some of the British Indian Provinces and States have already started this humanitarian work. I am conscious of the fact that this will cause some loss to Government. But the Government will have the satisfaction that they have spent some money for promoting tranquillity in the country. I am glad that the Government have at least realised the importance of maritime commerce. We were once a seafaring people, and we could even boast of conquest of countries with the help of our strong navy. But by dint of circumstances we lost that position. Now, the Government have made a humble beginning by purchasing four schooners. The Dewan-President in his opening address assured us that our harbours will be soon improved and several steamers will be added. Let us hope and pray for that millennium when our trading ships will bring untold wealth and make our country the richest and the happiest in the world. With these words, I conclude my remarks on the Budget.

Mrs. Abernam Gnanasikhamony (*Nominated*) : Sir, it is a joy to go through the Financial Secretary's speech and he must needs be congratulated for his surplus budget this year also, under such hard circumstances and the fountain of this joyous stream is our Dewan-President, the Head of the Administration. It is only because of his comprehensive financial policy, courageous vision and statesmanship that the revenue of the State has grown up from Rs. 249 lakhs to well nigh 4 crores. The report says that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

receipts from excise, customs, stamps, registration and few others have been exceptionally high this year. Just as the income of many an individual has increased in the present days the income of the State also has increased owing to the wise policy of the administrative head and he says in his speech the estimated income from forests is 40 lakhs. Year after year new revenue heads are being sought for such as electricity and telephone, clay and porcelain, etc., without taxing the poor ryots. Last year, there was a small cess on tea and rubber and this certainly has a good income to the country. This budget shows a tabulated form of agricultural income tax. This also does not affect the middle class. It is said that this taxation is not for the betterment of the revenue position but its object is post-war reconstruction. It is a wise policy to illustrate the proverb "வரு முன்காப்போன்."

It is gratifying to note that the brain which discovers ways and means to increase the income has stinted no expenditure calculated to be absolutely necessary to meet the requirements of an efficient administration to promote public amenities. Accordingly, the food problem which is the most important and trying problem of the day is being tackled to a considerable extent by the most sympathetic head of the administration and by his most sincere helpers although a few lower subordinates prove black sheep. The proverthicars is one set.

'Sir, it is true that Nanjinad produces a good quantity of paddy. A large part of the poor population finds it difficult to buy paddy even at the controlled price, and resorts to live on tapioca which is not available. On this score poor people are put to great difficulties. In South Travancore tapioca is being sold at 3 quarter pounds for 1 chuckram and when weighed at home it is half a pound. It is too dear a price for an article which is used as a staple food. It will be a great boon to the people of Nanjinad if Government could fix a controlled price for tapioca and make arrangements for tapioca supply to Nanjinad. The Nanjinad paddy is taken to other places. They say—why not tapioca be brought to us from other places.

Sir, the buying of paddy by Government at the Settlement rate, it is feared, will bring in great hardship to many a poor ryot in Nanjinad and to those who have leased other lands. There are cases where the lands do not yield well, and in such cases where will he go for paying to Government? In many cases it is the small land owner who will be terribly affected. The pattam tharam has not been fixed in the proper manner all over the State; different rates exist in North, South and Central Travancore. The tharams were fixed about some years back and they have not been verified after gaining experience. There are lands of one acre producing only two kottas of paddy or at the most three. Buying

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mrs. Abernam Gnanasikhamony.]

of paddy according to Settlement pattom works hardship on these land-owners. In reality there are ever so many fields which do not at all yield according to pattom tharam. People are actually starving for want of grains. Sir, under these circumstances, I pray that such important affairs cannot be left to be decided by self-interested majority, but by an impartial judge who will do the work of a true balance. I mean that judge is the Head of the Administration himself. I offer my humble thanks for all his endeavours in producing food for the country. He has been able to bring paddy and rice from distant places in India as also other foodgrains such as bajra, wheat, etc. I had a chance of being in the Chief Secretary's office one day and I was struck with his enthusiasm in dealing with his assistants regarding this distribution of food materials. He does really appreciate the hard lot of the poor people and I found he is ready to do all useful work on their behalf.

So, I pray to Government once again to look into the arrangement of paddy purchase by the Government according to the Settlement pattom, and come to a conclusion which will help the poor ryots, the small landowning classes and the tenants, to save them from starvation.

(At this stage the President resumed the Chair).

Mr. G. Narayana Aiyar: Sir, it is encouraging to find that the finances of the State are rapidly on the increase. You have been trying from the very start to tap all sources of possible revenue and you have been successful. The present attempt to tax the agricultural income of the State is a step in the right direction and we congratulate you on the bold step you have taken. Although the framers of the Government of India Act of 1935 had the idea that agricultural income should also be taxed by Provincial Governments to strengthen their exchequers, no Provincial Government or anybody else in India, so far as I am aware, was bold enough to take such a bold step. You are the proper man to take such a bold step. Your lead in the matter cannot be doubted. Your lead in many matters have been followed even by Provincial Governments. In this connection, to show how this taxation initiated by you is viewed by men outside, I may be permitted to read a paragraph from the "Times of India" dated 30th July, 1943.

"A notable departure in India's system of taxation has been made by Travancore State which is to levy a tax on agricultural incomes. The proposal exempts incomes below Rs. 5,000 and the scale of tax is only three fourths of the rates of ordinary income tax, not taking into account super-tax or surcharge. The estimated revenue of Rs. 9 lakhs will be credited to a post-war reconstruction

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

fund. Sir C. P. Ramaswami Aiyar, the talented Dewan of Travancore, has characterised the measure as experimental and intended to discover whether in the long run transition could be made from the system of land tax to the new tax. Its immediate purpose is to stop inflation.

Travancore's lead may be expected to influence opinion in British India especially since the Central Government having no power to tax agricultural incomes has advised Provincial Governments of the large increase in agricultural incomes comparable with the rise in industrial and urban incomes and has pointed to the need to tax these incomes for anti-inflationary reasons. One of the hopes of the framers of the Government of India Act of 1935 was that Provincial Governments would strengthen their exchequers by taking agricultural incomes.

The whole system of land taxation deserves reconsideration. Income Tax is based on the capacity to pay on actual profits which accrue, whereas land revenue is a fixed charge regardless of the prosperity or otherwise of the cultivator. Government have to give remissions in times of distress but there is no provision under the land revenue system for a rapid adjustments in times of prosperity with the result that the contribution of agriculturists to the State exchequer cannot be adopted to fluctuating economic circumstances. Every Province should seriously consider legislatior on these lines both as an anti-inflationary measure and as an experiment in making the new tax replace land revenue."

These remarks of the standing and widely circulated "Times of India" show that the measure is heartily welcomed and well appreciated.

Thus, it can be seen that the bold step you have taken is a step in the right direction and deserves our hearty support. It was an anomaly to all professional men that when the income they earn by very hard exertion and worry is taxed by Government, the income earned by their agriculturist brothers without such exertion should not be taxed even when such incomes are enormous. This attitude of the Government was inexplicable.

This anomaly was a source for serious consideration and distrust. Now the anomaly has been removed. It is satisfactory to find the taxable limit fixed at Rs. 5,000. Such persons can well afford to pay the same.

The Financial Secretary was kind enough to give a concise statement of the financial position. The Budget Memorandum presented by him is a very instructive compilation, and I thank him for the same. In his budget speech the Financial Secretary also deals with the most important matter that should engage the attention of Government. In paragraph 21 it is stated, "The most

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar.]

important and trying problem of the day is our food problem." Government are trying their best to develop all their resources. We thank the Government and congratulate them for all that they have done. This is a new problem. It may have its difficulties. Notwithstanding all these, the process has been continued successfully and vigorously. I expected that in view of the seriousness of the situation some post-war reconstruction scheme would have been formulated and some provision made in the budget of this year. Although you have not stated what is going to be done it is gratifying to find a provision has been included in the budget for post-war reconstruction. Even England, in the midst of war, has taken up some post-war reconstruction schemes and has begun work. She has constituted a post-war reconstruction bureau and several Technical Advisory Committees.

Mr. T. W. U. Park: May I know the source of that information?

Mr. G. Narayana Aiyar: I read this in a recognised paper, "The Hindu" of the 24th July, 1943. There are several proposals mentioned therein and I propose to deal with only one of such proposals. That relates to the cattle position. According to the recent census of cattle in 1117 the total number of cattle in the State comes to 10,67,993. If we exclude cows and calf which come to 7 lakhs approximately, the balance available for ploughing purposes will be only 3½ lakhs. The prosperity of people as well as their health is intimately bound up with the prosperity of cattle. Coming to agriculture it is seen that there are more than six lakhs of acres of paddy lands in the State, now under actual cultivation It can be seen that most of the labourers have gone out on more profitable work, *i. e.*, war service. It is said that in British India there is one head of cattle for every two human beings, while before the war there were roughly as many farm animals as human beings on the European Continent. Even that is stated to be an insignificant figure when compared to the work to be turned out. The proportion in Travancore seems to be even much lower. If you take into consideration the whole population of cattle the proportion comes to one for every six persons. That is a very small figure. To add to the difficulty we find the slaughter of cattle is going on without any restriction. It may be said that conditions of war have necessitated such a slaughter.

President: The export of cattle from the State has been prohibited.

Mr. G. Narayana Aiyar: I thank the Government for prohibiting the export. I am dealing with the question of the slaughter of cattle. Sir, England is a country where they live on non-vegetarian diet, and they have to slaughter cattle. Even there slaughter of cattle is being prohibited, I shall here refer to the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

suggestions made by Sir John Russel who is the President of one of the countries dealing with agriculture under the Post-war Requirements Bureau. It would be necessary, "Strictly to control the slaughter of animals and forbid the slaughter of female animals suitable for breeding and milking and some at least of the working bullocks". The need for greater and stricter control in Travancore is obvious in view of the small quantity available even before the war. I understand from responsible papers that prevention of slaughter of cattle has been taken up by some of the Provincial Governments in British India and the necessary orders are passed. Unless such preventive measures are adopted here, the present position may lead to very serious results. Here, to add to the difficulty, there is great difficulty and objection to the importing of cattle into the State from British India through Cochin. I shall bring to your notice one recent instance. We, in Central Travancore, depend for our annual cattle supply upon the cattle market of Veniyankulam in Pollachi, a place in the Coimbatore District. The agriculturists from North Travancore usually go to those markets to purchase cattle for their ploughing purposes and bring them into the State through Cochin territory. Very recently a set of people from North Travancore went to the above said markets, purchased large number of cattle and as soon as they advanced on the Travancore Border the Cochin Police and Excise took objection, detained and seized the cattle, arrested them and charged them. A memorial was recently submitted to the Government by those affected and that is pending. I made enquiries later on about the incident and was satisfied it was true. It is said that it is due to the policy of tit for tat of the Cochin State for another act of our State.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: Sir, I may inform the member that certain reciprocal arrangements have been made between Travancore and Cochin with respect to the transport of cattle through intervening Cochin territory into Travancore and through Travancore into Cochin.

Mr. G. Narayana Aiyar: There may be, but the public are not aware of the positio 1. They purchased the cattle and when they reached the border they are arrested in Cochin.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: The point is this. Very often it so happens that our people want to sell our cattle to others and for this purpose they want to take the cattle outside. It is all a clandestine removal. In such cases the officers of this Government and the officers of the Cochin Government intervene.

Mr. G. Narayana Aiyar: The practice in North Travancore is, for the major part of the agriculturists, to go to the cattle markets mentioned above just before the ploughing season, purchase

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar,]

the necessary cattle, carry them through the Cochin territory to Travancore and after the ploughing is over sell them away. Agriculturists being very poor cannot afford to invest sufficient amounts on cattle and to yearly borrowing amounts for purchase of cattle, yearly purchase at the season and yearly disposal after the season to pay up the debts borrowed. The attitude taken by the Cochin Government referred to above is a great obstacle to cultivation as well as to the grow-more-food campaign. I request the Government to take the necessary steps to see that no such obstacle exists for future purchase and import of cattle for agricultural purposes.

Then another point which I want to bring to the notice of the Government is about the Periyar lease. I understand that the British Indian authorities have been moved in connection with the Periyar lease.

President: The Periyar lease is not in question. The question is regulation of surplus water in certain ways. We have made representation on the question.

Mr. G. Narayana Aiyar: Yes, Sir. I meant the regulation of surplus water. From what could be seen about the terms of the Periyar lease as stated in the State Manual, the Madras Government want to retain only 150 feet of water in the dam. They are realising a revenue of Rs. 4½ lakhs per annum while we are getting only a little over Rs. 42,000 as rent per annum. Year after year more water than what is actually necessary for the Madras Government is being stored there and the excess water allowed to flow down towards the close of Mithunam. This opening of the sluices in the dam at this part of the year is a source of flood yearly in North Travancore. At this part of the year there will be Kanny crops in almost all paddy fields in North Travancore almost ripe.

Year after year crops are being damaged by the opening of the dam and the public are put to serious loss. Government have no idea of the damage suffered by the agriculturists. All crops raised practically in this part of the year are lost yearly. This year there was 152½ feet of water in the Periyar dam in Mithunam as could be seen from the local papers. Although it was stated in a Malayalam daily that the dam would be opened on the 26th, the next day the water began to flow and the flow continued from the 27th Mithunam till the 10th of Karkadagom. There was flood continuously for nearly 2 weeks. Besides damage to crops there was damage to roads. Government have to spend large amounts yearly to repair such damages to roads due to floods. Sir, you will kindly see that it is at this season every year that they use to open the sluice. I submit that a committee should be appointed by the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government to assess the damages caused to the public and the Government yearly by the opening of the dam. I wish to refer to Clause 7 of the lease as well as to Section 108 of the T. P. Act. Under the Common Law the lessee is liable for damages caused by his negligence to the lessor or his tenants. Clause 7 of the lease provides for damages and a right of re-entry in case of breach. I request the Government to take up this question in all seriousness and avert at least future loss.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: It is not the absence of our protest, Sir. We are protesting every time, and we have in fact sent a strong communication.

Mr. G. Narayana Aiyar: Floods carry not only water but a number of insects also which destroy the crops. With these few words, I support the demand.

Mr. N. Krishna Aiyar (*Vaikom, Kottayam and Changanacherry* cum *Peermade*): I have great pleasure in congratulating the Financial Secretary and the Government for the lucid manner in which they have presented a surplus budget, the receipts amounting to Rs. 3·76 crores with the prospect of reaching 4 crores next year. An equally outstanding feature in the budget for next year is that in spite of the anticipated revenue of Rs. 365 lakhs from the available and existing sources, fresh taxation is sought to be imposed under three heads, to bring the revenue to Rs. 20 lakhs more. The three heads suggested are the enhancement of income tax and super-tax by 50 per cent. the imposition of agricultural tax and the increase of Anchal rates. It has to be seen whether in the face of such a large revenue of nearly 4 crores of rupees and also in the face of a surplus of Rs. 1·83 crores that is expected next year, it is justified by necessity or any other circumstances at the present moment to increase the rates of taxes and to introduce a piece of novel taxation? The reasons alleged for this measure appear to me rather unconvincing and extraordinary, namely to check the inflation of prices brought about by the enhanced rates of agricultural income particularly from money products as they are called referring to rubber and tea and secondly as a sort of experimental measure to see whether land tax cannot be substituted by taxation on agricultural incomes. I agree fully with the principle enunciated. But when we go into the necessity for these taxations and the actual reasons justifying them we find that they cannot be justified at present the deleterious influences of having plethora of money in the country referred to are speculation, selling and purchasing of properties, starting of banks and other concerns and opening of new enterprises. Sale and purchase of properties are on account of increased prices of commodities and consequent increase of the price of land. It works as a considerable relief.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President: Order, order. I trust that the honourable member will allow me to make just one observation which may possibly serve to curtail his remarks. The Government of India, as the honourable member has perhaps observed from His Excellency the Viceroy's speech delivered the day before yesterday are asking all the Indian States to level up the taxation on British Indian level, for the reason that they consider that on account of the disparity of taxation in British India and in the Indian States there is a considerable amount of speculation and all the depleted capital from British India flows over to Indian States which they consider likely to hamper the efforts of the Government of India in dealing with the question of inflation. As His Excellency the Viceroy openly stated that he is going to ask the Indian States in the matter, it is not open to me to say that I could not, because it is not possible for us to decline to impose a fresh taxation or to take other anti-inflationary methods unless we give humble and sufficing reasons for this purpose. It will be remembered that the excess profit duty which is imposed in Baroda, Hyderabad, Mysore and Cochin has not been imposed here. It will be remembered that the income tax is only three-fifth of the British Indian taxation. I may say that we have been only very reluctantly, but nevertheless necessarily, following the advice of the Government of India that there should not be too much disparity in taxation, and that the income tax has to be levelled up to the British Indian standard but for the industrial policy of the State today that would have meant a tremendous curtailment of industrial activities and industrial development, and therefore it was that this Government followed that policy. To say that fresh taxation is not possible would be to invite the statement that this State is not doing its duty by the British Government or by general considerations applicable to the whole of the world.

Mr. N. Krishna Aiyar: One fundamental basis on which I make my observations is that light taxation has been the glory of Travancore and it is my view that it ought to be our object. In the matter of enhancement of taxation it should be avoided as far as possible. Unless it be that we are faced with a very serious and emergent situation we should not attempt it. I started by saying that our finance is exceptionally strong.

President: I may say at once that the proceeds of this taxation will only be applied in agricultural uplift, in the improvement of agricultural methods, and in investing in projects justified to bring about a greater production of manure and economical processes. It will not be utilised for general revenue purposes. (*hear, hear*).

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. N. Krishna Aiyar: Thank you, Sir, for your assurance. One word about the industries which are considered to be money crops. The position of tea and rubber, I humbly beg to point out, is not so favourable as is envisaged in the speech of the Financial Secretary or in your speech. In fact the tea and rubber planters have various difficulties which they have to face and solve. One of the most serious difficulties is in the matter of the supply of rice. Thanks to the efforts of this Government, supply was attempted for three or four months.

President: What about the dividends that they are declaring?

Mr. N. Krishna Aiyar: The dividends for 1943 are yet to be seen. Thanks to the restriction schemes for tea and rubber, the industries were protected from being uneconomic, but on account of the difficulties of labour, extraordinary cost of transport and other things, my submission is that the tea and rubber estates should not be taxed too much.

President: Order, order. As it is 4 O'clock, we will take up the short notice motion.

MOTION REGARDING EXPUNGING MR. KOCHIKAL P. BALAKRISHNAN TAMPI'S SPEECH.

President: Before calling upon Mr. Fletcher to move his motion, though normally speaking the debates would stop at half past five, I propose to sit till six so that the full time allotted for discussion of the general demand may be devoted.

Mr. N. Krishna Aiyar: I may make a suggestion that the resolution may be recorded and not pressed.

Mr. James Fletcher: This resolution..... ...

An honourable member: I have not got a copy of the resolution.

President: The resolution is this:

> "This House being of the opinion that the attacks levelled against the representative character of the House and against the Head of the Administration in the speech of Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi are unjustified and malicious, resolves that his speech may be expunged from the official record of the proceedings of the House."

I received notice of an amendment to this effect and the House, being of the opinion that the attacks against the head of the administration were made in his individual capacity, resolved that these proceedings may be expunged from the official records of this House. I trust honourable members will not speak for more than five minutes each.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly